

Un documental destaca la figura Robert Gerhard a través de les seves composicions

El projecte, presentat al festival In-Edit, ressegueix el procés d'enregistrament d'un disc

Un dels moments recollits en el documental | ACN

La figura del compositor **Robert Gerhard** (Valls, 1896 - Cambridge, 1970) centra el **documental de mitja hora Robert Gerhard i la música vocal d'arrel popular**, amb direcció d'Escalfor Films i produït per la discogràfica Seed Music. El projecte s'ha presentat aquest passat dijous al festival In-Edit, tot coincidint amb el **125è aniversari del naixement del músic** vallenc, una de les personalitats més destacades del patrimoni musical català i figura clau de la música europea.

L'obra és un reconeixement "complet i coral" del compositor a través de les seves composicions de música vocal i d'arrel popular i posa en el focus una de les figures "més oblidades" de la música europea de l'últim segle. El projecte audiovisual té dos objectius, segons la productora del disc i de l'audiovisual, **Rut Martínez**, de la discogràfica Seed Music. D'una banda, fixar la mirada en l'obra de Gerard i composicions vocals i d'arrel popular i, de l'altra, fer difusió sobre com es treballa un projecte de recuperació de patrimoni musical amb formacions diferents. Alhora, i de manera circumstancial, ha servit per documentar un procés de gravació en plena pandèmia. Per la discogràfica, el reconeixement de Robert Gerhard ha arribat sovint a **nivell internacional**, on el seu llegat és reconegut, especialment en països com Anglaterra. "La feina forta la tenim en clau

interna, com en molts d'altres noms del patrimoni musical del país, malgrat que per la importància i el pes del corpus compositiu de Gerhard ho fa un cas especialment flagrant", ha explicat en una entrevista amb l'ACN.

El documental és un **recorregut musical** que posa l'accent en la música vocal i d'arrel popular amb l'objectiu de divulgar l'obra del compositor. Alhora, però, busca que l'espectador descobreixi aspectes de la seva biografia. "A partir de l'escolta, podem conèixer elements de la persona i la biografia. Mostra la visió d'un home inquiet, fascinat per l'orientalitat però amb una mirada enyorada cap als orígens", ha precisat.

El fil conductor del documental passa pel seu **exili**, la relació amb **Arnold Schönberg** a Viena i fins a la música serial, l'electroacústica i l'electrònica, sense perdre mai de vista el cançoner tradicional català. El projecte audiovisual s'impulsa a recer de la publicació del disc **Robert Gerhard: Vocal Folksongs** (Seed, 2020), que fa valer la relació de Gerhard amb la música popular no només catalana sinó també ibèrica i francesa, així com la seva fascinació per l'orient, expressada amb la inclusió dels '7 Haiku'. El documental compta amb els testimonis de les sopranos Núria Rial i María Hinojosa Montenegro, de la mezzo Anna Alàs i Jové, el director Francesc Prat, els musicòlegs Julian White i Oriol Pérez Treviño, així com els responsables de la Biblioteca de Catalunya, Eugènia Serra, i de l'Institut d'Estudis Vallencs, on actualment hi ha part del fons del compositor català.

El documental dona veu a un conjunt d'intèrprets catalans de primera fila i posa en valor diverses obres cabdals del repertori vocal de Gerhard basades en textos d'arrel popular. D'una banda, les *Vuit cançons populars catalanes* (1929), dedicades a la soprano Conxita Badia, que es van estrenar el 1929 al Palau de la Música Catalana en un concert monogràfic dedicat a un Gerhard que acabava de tornar de l'estada a Viena. Al documental, les vuit peces estan interpretades per la mezzosoprano Anna Alàs i Jové i per la pianista Anna Crexells. Quant a les *Six chansons populaires françaises* (1944), que interpreten la soprano María Hinojosa Montenegro i el pianista Francisco Poyato, ja corresponen a l'època britànica de Gerhard.

El traç depurat i auster de la poesia japonesa, molt en voga a Europa des que el Japó es va obrir al comerç internacional el 1853, inspira els *7 Haiku* (1922, rev. 1958) a través dels poemes (en català i en francès) d'una altra icona avantguardista, Josep Maria Junoy. En aquest ocasió els interpreten la soprano María Hinojosa i un ensemble format per músics joves dirigits per Francesc Prat. El repertori orquestral, enregistrat a la Sala Pau Casals de L'Auditori amb la soprano Núria Rial i l'OBC, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya sota la direcció de Francesc Prat, se centra en el Cancionero de Pedrell i en les versions orquestrals de les *Sis cançons populars catalanes*, que L'Auditori de Barcelona ja va programar la temporada 2020-2021. La producció audiovisual, enregistrada durant la pandèmia, s'ha fet a l'Auditori Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú, a L'Auditori de Barcelona i a l'Auditori Espai Ter de Torroella de Montgrí.